

பெரும்பாணாற்றுப்படையில் 'உவமை' இடைச்சொல்லின் பொருள் ஒப்புமை பயன்பாடு

The Use of the Interjection of 'Uvamai' in the Perumbanattrupadai

Ragani Ramadas / இராகினி இரமதாசு¹

Manonmani Devi M.A.R Annamalai / மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை²

¹Postgraduate Student, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Malaysia

²Associate Professor, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Malaysia

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பெரும்பாணாற்றுப்படை சங்க கால தமிழ் இலக்கிய நூல். பத்துப்பாட்டுத் தொகுப்பிலுள்ள ஒரு ஆற்றுப்படை இலக்கியமாகும். இதில் பேரியாழ் வாசிக்கும் பாணனொருவன் வறுமையில் வாடும் பிரிதொரு பாணனை, தொண்டைமான் இளந்திரையன் என்னும் மன்னன் ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. இந்த ஆய்வின் நோக்கமானது பெரும்பாணாற்றுப்படைப் பாடல்களில் உவமை இடைச்சொல்லைக் கண்டறிவதும் பகுத்தாய்தலும் ஆகும். இஃது ஒரு பண்புசார் ஆய்வாக அமைகிறது. மொத்தம் 500 அடிகள் கொண்ட பாட்டில் எண்பதுக்கு மேலான உவமை இடைச்சொற்களின் பயன்பாடு கண்டறியப்பட்டன. அவற்றில் குறிப்பிட்ட சில பெரும்பாணாற்றுப்படை வரிகளை இவ்வாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டன.

Date of Submission: 28-06-2025
Date of Acceptance: 28-06-2025
Date of Publication: 30-06-2025
Corresponding Author's Email:
manonmanidevi@fbk.upsi.edu.my

கருச்சொல்: பெரும்பாணாற்றுப்படை, உவமை, இடைச்சொல், பயன்பாடு

Abstract

Perumbanattrupadai Sangam period Tamil literary work. It is a literary work in the Pattupatil collection. In it, a panan who plays the Periyazh is consoled by a king named Thondaiman Ilandhirayan who is living in poverty. The purpose of this study is to identify and analyze the grammar of metaphorical interjections in the Pattupatu songs of Perumbanattrupadai. This is a qualitative study. Identifying the use of metaphorical interjections in the Pattupatu songs is the discovery of this study. The use of more than eighty metaphorical interjections was identified in the Pattupatu with a total of 500 lines. Some of the Pattupatu lines were included in this study.

Keywords: Perumbanattrupadai, metaphor, interjection, meaning

முன்னுரை

உவமை இடைச்சொற்கள்

இருவேறு பொருள்களுக்கிடையே ஒப்புமை காட்ட உதவுவது உவமை இடைச்சொற்கள். இவை பொதுவாக, பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், உரிச்சொல் ஆகிய மூன்றிலும் அடங்காத சொற்கள். இந்த இடைச்சொற்கள் தொடர்களின் இடத்தையும் முறையையும் சார்ந்து வகைப்படுத்தப்படுகின்றது. இடைச்சொற்கள் இதர சொற்களுடன் இணைந்து நுட்பமான உவமையில் பொருள் தருகின்றது (சீனி நைனா முகமது, 2014). அவ்வகையில் உவமை இடைச்சொல்லானது 36 வகை என தொல்காப்பியர் அவர்தம் நூற்பா வழி குறிப்பிடுகின்றார். இந்நிலையில் பெரும்பாணாற்றுபடை பாடல்களில் அன்ன, ஆங்கு, என்ன, ஏய்ப்ப, ஒப்ப, கடுப்ப, புரைய, போல், போல, மான போன்ற இடைச்சொல் உணர்த்தும் இருவேறு பொருள்களுக்கிடையே ஒப்புமை குறித்த பயன்பாட்டை ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

உவமை இடைச்சொல் தொல்காப்பியம்

‘வினைபயன் மெய் உரு என்ற நான்கே
வகைபெற வந்த உவமத் தோற்றம்’

(தொல்., உவமை., நூற்.1)

உவமை இடைச்சொற்கள் வினை, பயன், மெய், உரு என்றும் பெருமை சிறுமை பற்றியும் கூறப்படும் உவமங்கள் உலக வழக்கினைக் கடந்து இனிமையற்றவையாக இல்லாமலிருக்கக் கேட்பவரது மனம் விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளும்படி சிறப்புடையதாகவே இருக்கின்றது. தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் 36 வகை உவமை இடைச்சொற்கள் இருப்பதாக,

அவைதாம்,
அன்ன ஏய்ப்ப உறழ ஒப்ப
என்ன மான என்றவை எனாஅ
ஒன்ற ஒடுங்க ஒட்ட ஆங்க
என்ற வியப்ப என்றவை எனாஅ
எள்ள விழைய விறப்ப நிகர்ப்ப
கள்ள கடுப்ப ஆங்கவை எனாஅ
காய்ப்ப மதிப்ப தகைய மருள
மாற்ற மறுப்ப ஆங்கவை எனாஅ
புல்ல பொருவ பொற்ப போல
வெல்ல வீழ ஆங்கவை எனாஅ
நாட நளிய நடுங்க நந்த
ஓட புரைய என்றவை எனாஅ
ஆறு ஆறு அவையும் அன்ன பிறவும்
கூறும் காலைப் பல் குறிப்பினவே.

தொல்காப்பியர் இவற்றைப் பொருள் நோக்கில் வரிசைப்படுத்தித் தொகுத்துள்ளார். வினை உவமம் 8 ஆகவும் (அன்ன, ஆங்க, மான, விறப்ப. என்ன, உறழ, தகைய, நோக்க), பயன் உவமம் 8 ஆகவும் (எள்ள, விழைய, புல்ல, பொருவ, கள்ள, மதிப்ப, வெல்ல, வீழ), மெய் உவமம் 8 ஆகவும் (கடுப்ப, ஏய்ப்ப, மருள, புரைய, ஒட்ட, ஒடுங்க, ஓட, நிகர்ப்ப), உரு உவமம் 8 ஆகவும் (போல, மறுப்ப, ஒப்ப, காய்த்த, நேர, வியப்ப, நளிய, நந்த) வகைப்படுத்தியுள்ளார். உவமைச்சொல் இந்த 4 வகையான மரபில் பொருளை உணர்த்தும். இந்த 4 வகையானது 8 ஆக பெருமை, சிறுமை என்னும் மனப்பான்மை வகையாகவும் பிரியும் என்கிறார்.

ஆய்வு நோக்கம்

புலவர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் இயற்றிய பெரும்பாணாற்றுப்படை பத்துப்பாட்டுப் பாடல் வரிகளில் உவமை இடைச்சொற்களின் பயன்பாட்டை ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் முதன்மையான நோக்கமாகும்.

ஆய்வு வரையறை

பெரும்பாணாற்றுப்படைப் பாட்டில் உள்ள 500 அடிகளில் இடம்பெற்றுள்ள உவமை இடைச்சொற்களை முறையே கண்டறியப்பட்டுள்ளன. பின் கண்டறியப்பட்ட பாடல் வரிகளில் குறிப்பிட்ட 10 வரிகளில் உவமை இடைச்சொற்களை அடையாளங்கண்டு பகுப்பாய்வு செய்யும் வகையில் இவ்வாய்வின் வரையறை வரையறுக்கப்பட்டன. இவ்வாய்வுக்குப் புலவர் கா. கோவிந்தனார் இயற்றிய, 'பெரும்பாணாற்றுப்படை விளக்கவுரை', எனும் நூல் முதன்மை நூலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

ஆய்வின் மீள்நோக்கு

பெரும்பாணாற்றுப்படையில் 'உவமை' இடைச்சொல்லின் பொருள் ஒப்புமை பயன்பாடு – ஓர் ஆய்வு எனும் தலைப்பில் இதற்கு முன்பு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளவில்லை. பி.பியோலா, ஸ்ரீபாஜா (2022), 'பெரும்பாணாற்றுப்படையில் விருந்தோம்பல் பண்பு', என்கிற ஆய்வில், சங்க கால நாகரிகமும் வாழ்க்கை முறையும் விருந்தோம்பல் என்னும் பண்பை குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய நில மக்கள் தங்கள் நில அமைப்பு, பொருளாதார நிலை, பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்ப விருந்தோம்பல் பண்புக் குறித்து ஆராய்ந்துள்ளார். அடுத்து இர. மணிமேகலை (2024), 'பெரும்பாணாற்றுப்படையில் வாழ்நிலைப் பதிவுகள்', எனும் தலைப்பில் சங்க இலக்கியங்கள் ஐந்திணை வாழ்வைப் பதிவிட்டிருக்கின்றன என்ற நிலையில் இந்நிலப் பகுப்புகளில் வாழும் மக்கள் வாழ்வின் நிலைகளைக் கட்டுரையாக ஆய்வுக்குட்படுத்தியுள்ளார். மேலும், கி.பாலமுருகன் (2021), 'பத்துப்பாட்டில் அளபெடை வடிவங்கள்', என பத்துப்பாட்டு நூல்களில் காணலாகும் அளபெடைகளைச் சேகரித்து வகை தொகை செய்து அதன் வகைகளான செய்யுளிசை, இன்னிசை, சொல்லிசை அளபெடைகளை வகை தொகை செய்தலும், அளபெடைகள் பயின்று வரும் இடங்களான முதல், இடை, கடை எனப் பிரித்து அறிதலும் மேலும் தொடை நிலையில் அளபெடையினைப் பார்த்து அளபெடை விகற்பங்களைப் பத்துப்பாட்டில் கண்டறிந்து ஆய்வு செய்தாகவும் இவ்வாய்வு அமையப் பெற்றுள்ளது. மேற்கூட்டிய ஆய்வுகள் பத்துப்பாட்டு நூல்களில் ஒன்றான பெரும்பாணாற்றுப்படையில் விருந்தோம்பல் பண்பு, வாழ்நிலைப் பண்பு, அளபெடை வடிவங்கள் ஆராய்தலை நோக்கமாகக் கொண்டதாகும். ஆகவே, ஆய்வாளரின் இவ்வாய்வு முன்னாய்வுகளோடு வேறுபடுகின்றது.

ஆய்வு நெறிமுறை

பெரும்பாணாற்றுப்படையில் 'உவமை' இடைச்சொல் இலக்கணத்தின் பயன்பாட்டினை ஆராய்வதால் இஃது ஒரு பண்புசார் ஆய்வாக அமைகிறது. இது பகுப்பாய்வு விளக்க முறையில் இருப்பதாலும் இதை விளக்கமுறை ஆய்வாகவும் கொள்ளலாம். இந்த ஆய்வில் 2 பண்புசார் அணுகுமுறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முதலாவதாக, நூலகப் பகுப்பாய்வு முறை. பெரும்பாணாற்றுப்படை பத்துப்பாடலில் 'உவமை' இடைச்சொல்லை ஆராய்வதால், இதில் நூல் பகுப்பாய்வு முறை கையாளப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவதாக, பெரும்பாணாற்றுப்படை பத்துப்பாடல்களை ஆழமாக ஆராய்வதன் வழி உள்ளடக்க பகுப்பாய்வு முறையும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதற்கு ஆய்வாளர் நூல்கள், ஆய்வேடுகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள், இணைய பதிவுகள் முதலானவற்றைத் தரவுக்கான மூலங்களாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். அவற்றின் கண்டுபிடிப்புகளை மையமாக வைத்துப் பெரும்பாணாற்றுப்படை 'உவமை' இடைச்சொல் இலக்கணத்தின் பயன்பாட்டினை விவாதித்துள்ளார்.

ஆய்வுக் கண்டுப்பிடிப்பும் கலந்துரையாடலும்

பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் நான்காவதாக அமைந்தது இப்பாடலாகும். இதனைப் பாடிய புலவர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார். இவரே பத்துப்பாட்டில் ஒன்பதாவது பாடலாகிய பட்டினப்பாலை என்னும் பாடலையும் இயற்றியுள்ளார். இப்பாடலுக்குரிய தலைவன் தொண்டைமான் இளந்திரையன். இவன் காஞ்சியைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டு வந்த ஒரு சிற்றரசன்.

தொண்டைமான் இளந்திரையனைப் போற்றிப்பாடி, அவனிடம் பரிசில் பெற்றுத் திரும்பும் ஒரு பெரும்பாணன், செல்லும் வழியில் தான் காணும் பிரிதொரு பெரும்பாணனைக் கண்டு, அவனையும் இளந்திரையன்பால் ஆற்றுப்படுத்தும் முகமாகப் பாடல் அமைந்துள்ளது. இந்நூலில் தொண்டைமான் வள்ளல் தன்மையும், அவனிடம் பரிசில் பெறுவதற்காகச் செய்ய வேண்டிய வழிகளும், அவற்றின் இயல்புகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

பெரும்பாணாற்றுப்படையில் பிரிதொரு தனிச்சிறப்பு இதன் ஆசிரியர் பயன்படுத்திிருக்கும் உவமைகளின் சிறப்பு ஆகும். 500 அடிகள் கொண்ட இப்பாடலில் 86 உவமைகள் அமைந்திருக்கின்றன.

யாழை அதன் நரம்புகளின் எண்ணிக்கையில் சிறிய யாழ் என்றும் பெரிய யாழ் என்றும் பகுப்பர். சிறிய யாழ் சீறியாழ் என்றும் பெரிய யாழ் பேரியாழ் என்றும் அழைக்கப்படும். பெரிய யாழை மீட்டிப் பாடும் பாணன் பெரும்பாணன் என்றும் இவர்கள் அரசர்களையும், வள்ளல்களையும் அண்டிப் பிழைப்பவர்களாவர் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அப்படிப்பட்ட ஒரு பாணன் தொண்டைமான் இளந்திரையனிடம் பரிசில் பெற்றுவரச் செல்கிறான். இவனை வழிப்படுத்துபவன் ஏற்கனவே இளந்திரையனிடம் பரிசில் பெற்றுத் திரும்பிய பிரிதொரு பெரும்பாணான். அவனது கூற்றாகவே இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

யாழ் வருணனை

வினை உவமை

செயலால் அமைகின்ற உவமை வினை உவமையாகும். பெரும்பாணாற்றுப்படையில் பல இடங்களில் இவ்வுவமை கையாளப்பட்டுள்ளது.

“அகல் இரு விசம்பில் பாய் இருள்...” - வானத்தின் பரவல், இருளின் ஊடுபாயும் காட்சி. இயற்கை சார்ந்தும் உவமையாகும். ஞாயிறு பரந்து கிடக்கும் இருளைப் பருகிக் கொண்டு எழுகிறது என்ற செயலையும் விளக்குகிறது.

ஒரு கடுமையான வேளிற்காலத்தின் வருணனையோடு பாடல் தொடங்குகிறது.

அகல் இரு விசம்பில் பாய் இருள் பருகி
பகல் கான்று எழுதரு பல்கதிர்ப் பருகி
காய் சினம் திருகிய கடும் திறல் வேனில்

- பெரும். 1-3

இவ்வரிகளில் உவமையில்லையெனிலும் வருகின்ற வரிகள் எழுகின்ற ஞாயிறு பரந்து கிடக்கும் இருளைப் பருகிக் கொண்டு எழுகிறது என்கிறார் புலவர். ஞாயிற்றின் கதிர்களிலிருந்து பகல் குதித்து வெளிவருகிறது. நாலாபக்கமும் கதிர்கள் பாய்வதால் பல்கதிர்ப் பருகி என்கிறார். ஞாயிற்றின் கதிர்கள் காலை வேளையிலும் சுடுவதால் காய் சினம் திருகிய என்கிறார். ஒரு திருகாணி அழுத்தித் திருகுவதுபோல் கதிர்கள் வெம்மையை அழுத்திக் செலுத்துகின்றன என்கிறார் புலவர். இது செயலைக் குறிப்பதால் வினை உவமை.

அடுத்து, பெரும்பாணன் வைத்திருக்கும் பேரியாழைப் பற்றிய வருணனை பல உவமைகளுடன் அமைந்துள்ளது.

இப்பாடல் வரி வினையின் தன்மையை விளக்கும் உவமை- “உருக்கி அன்ன பொருத்துறு போர்வை” உருக்குவது போன்ற செயலில் ஏற்படும் ஒப்புமை என்கிறார்.

உருக்கி அன்ன பொருத்துறு போர்வை - பெரும். 9

உருக்கி ஒன்றாக வார்த்தைப் போன்று பொருத்தப்பட்ட போர்வை என்பது இதன் பொருள்.

போர்வை என்பது தோலினால் ஆனது. சிறிதளவுகூட மேடு பள்ளமோ, கசங்கலோ இன்றி, ஒரே சீராகத் தைக்கப்பட்ட போர்வை என்பதையே, உருக்கி ஒன்றாக வார்க்கப்பட்டதைப் போன்ற போர்வை என்கிறார் புலவர். யாழின் குடம் எனப்படும் பத்தர் என்பதன் வாய்ப்பகுதி தோலினால் இழுத்து மூடப்படும். ஓரங்களிலிருந்து இழுத்து வாயின் மையப்பகுதியில் பொருத்துவார்கள். அதனையே 'பொருத்துரு போர்வை' என்கிறார் புலவர். அவ்வாறு இழுத்துப் பொருத்தப்பட்ட பின்னர் அதன் மேற்பகுதி மடங்கல் இல்லாமல் வழுவுமுப்பாக இருக்க வேண்டும். அதனையே உருக்கி வார்த்தைப் போன்று தட்டையாக அமைந்திருப்பதாகப் புலவர் கூறுகிறார்.

சுனைவறந்து அன்ன இருள்தாங்கு வறுவாய் பெரும் -10

சுனை வற்றிப்போனதைப் போன்ற இருள் நிறைந்த வறிய வாய் என்பது இதன் பொருள்.

முதலில் பத்தரில் தேவையான அளவுக்கு வாய் அமைத்து, மற்ற பகுதியினை உள்ளே குடைந்து குடுக்கை போன்று ஆக்குவார்கள். பின்னரே போர்வை என்னும் தோல் கொண்டு வாயை இறுக்க முடுவார்கள். குடுக்கையானது உள்ளே இருண்டு இருக்கும் என்பதையே வறண்ட சுனை போன்று இருண்டிருக்கும் வறுவாய் என்கிறார் புலவர். வற்றிப்போகும் செயலைக் குறிப்பதால் வினை உவமை.

இப்பாடலும் வினையுவமையைச் சார்ந்ததே - பின் ஏந்து - பின்பக்கம் ஏந்துவது என்பது ஒரு செயலைப் பற்றிய உவமையைக் கொண்டுள்ளது

பிறைபிறந்து அன்ன பின்ஏந்து கவைகடை பெரும் -11

முதல்நாள் பிறை போன்று பின்பக்கம் ஏந்தியிருக்கின்ற கவைத்தலுள்ள கடை என்பது இதன் பொருள்.

யாழின் பின்பகுதியில் பிறையின் இரு முனைகளைப் போன்று கவைத்து ஏந்திய நிலையிலிருக்கும் யாழின் பகுதியே பின் ஏந்து கவைக் கடை எனப்பட்டது. அமாவாசை கழிந்த முதல்நாள் பிறை எவ்வளவு மெல்லியதாக இருக்குமோ அது போன்ற கவைக்கடை என்பதையே, பிறை பிறந்தன்ன என்கிறார் புலவர். முதல்நாள் பிறையைக் காண்பது வெகு அரிது. அது அமாவாசை உண்டாகும் நேரத்தைப் பொறுத்தது. அதைப் பிறந்த பிறை என்கிறார் புலவர்.

மெய் உவமை

ஒன்றன் வடிவத்தை மற்றொன்றோடு ஒப்புமைப்படுத்திக் காட்டுவது மெய் உவமை ஆகும். பெரும்பாணாற்றுப்படையில் பல இடங்களில் இவ்வுவமை கையாளப்பட்டுள்ளது.

இப்பாடல் வரியில் மெய்யுவமை “பாசிலை ஒழித்த பாரஅரைப் பாதிரி” - என்பது பாதிரியம் போன்ற பூவை மெய்யான அமைப்பாக ஒப்பிடுகிறது. அடுத்து “உள்ளகம் புரையும் ஊட்டுறு பச்சை” பயனுவமையைச் சார்ந்தது - யாழின் உடற்கட்டமைப்பை அதன் பயன்பாட்டுடன் ஒப்பிடுகிறது.

பாசிலை ஒழித்த பாரஅரைப் பாதிரி
வள் இதழ் மா மலர் வயிற்று இடை வகுத்ததன்
உள்ளகம் புரையும் ஊட்டுறு பச்சை
பரி அரைக் கமுகின் பாளை அம் பசும் பூக்
கரு இருந்த அன்ன கண்கூடு செறி துளை
உருக்கி அன்ன பொருத்துறு போர்வை
சுனை வறத்து அன்ன இருள் தாங்கு வறுவாய்ப்
பிறை பிறந்து அன்ன பின் ஏந்து கவைக் கடை
நெடும் பணைத் திரள் தோள் மடந்தை முன்கைக்
குறும் தொடி ஏய்க்கும் மெலிந்து வீங்கு திவவின்
மணி வார்ந்து அன்ன மா இரு மருப்பின்
பொன் வார்த்து அன்ன புரி அடங்க நரம்பின்
தொடைஅமை கேள்வி இட வாயின் தழீஇ

பெரும் -5

பெரும் -15

இந்தப் பதினாறு அடிகளில் 08 உவமைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சங்ககால யாழின் முழு வருணனை இது. இவ்வடிகளின் பொருளானது:

பசிய இலைகளை உதிர்த்த பெரும் அடிமரத்தையுடைய பாதிரியின் வளமையான இதழையுடைய பெரிய பூவின் வயிற்றை நடுவே பிளந்ததனுடைய உள்ளிடத்தைப் போன்ற நிறமூட்டப்பெற்ற தோலினையும்; பருத்த அடிமரத்தையுடைய கழுகின் பாளையாகிய அழகினையுடைய இளம் பூ (விரியாமல்) கருவாய் இருந்ததைப் போன்ற (இரண்டு) கண்ணும் கூடின செறிந்த துணையினையும்: உருக்கி (வார்த்ததைப்) போன்ற (தோல் வேறுபாடு தெரியாமல்) பொருத்தப்பட்ட உறையினையும் சுனை வற்றியதைப் போன்ற இருள் செறிந்த உள்நாக்கில்லாத வாயினையும்; பிறை பிறந்ததைப் போன்று பின்புறம் ஏந்தியிருக்கின்ற பிளவிப்பட்ட கடையினையும்; நீண்ட மூங்கில் (போன்ற) திரண்ட தோளினையுடைய பெண்ணின் முன்கையில் (உள்ள) குறிய தொடியைப் போன்ற, நெகிழ்ந்தும் இறுகியும் உள்ள வார்க்கட்டினையும்; நீலமணி(நீரைப்போல்) ஒழுகினாற் போன்ற கருமை நிறத்தையுடைய பெரிய தண்டினையும்; பொன் (உருக்கப்பட்டுக் கம்பியாக) வார்த்ததைப் போன்ற முறுக்கு அடங்கின நரம்பினையும் உடைய கட்டமைந்த பாழை இடந்தோளின் பக்கத்தே அணைத்து,

இந்த எட்டு உவமைகளில், உள்ளகம் புரையும் ஊட்டுறு பச்சை

பெரும் -6

பெரும்பாணன் வைத்திருக்கும் பேரியாழைப் பற்றிய வருணனையில் முதல் பகுதி இது.

**பாசிலை ஒழித்த பாரஅரைப் பாதிரி
வள் இதழ் மா மலர் வயிற்று இடை வகுத்ததன்
உள்ளகம் புரையும் ஊட்டுறு பச்சை**

பெரும் -5

பசிய இலைகளை உதித்த பெருத்த அடிமரத்தையுடைய பாதிரியின் வளமையான இதழையுடைய பெரிய பூவின் வயிற்றை நடுவே பிளந்ததனுடைய உள்ளிடத்தைப் போன்ற நிறமூட்டப்பெற்ற தோல் என்பது இதன் பொருள்.

யாழ் என்பது இன்றைய வீணையின் முன் வடிவம். அதற்கு ஒரு குடம் உண்டு. இந்தக் குடம் குடுக்கை அல்லது பத்தர் எனப்படும். அந்தப் பத்தரின் மேல் நீண்ட உயர்ந்த வளைந்த ஒரு பகுதி உண்டு. இதுவே யாழின் கொம்பு. குடத்தின் நடுப்பகுதியையும், கொம்பையும் இணைத்து நரம்புகளை இழுத்துக் கட்டியிருப்பார்கள். இதன் முழு உருவம் மயில், அன்னம், மீன் ஆகிய உருவத்தில் இருக்கும். அதற்கேற்றாற்போல் யாழின் பெயரும் அமையும்.

பச்சை என்பது தோல். பதப்படுத்திய தோலை யாழின் குடத்திற்கும் போர்வையாகத் தைத்திருப்பார்கள். இந்தத் தோலுக்கு வண்ணம் ஊட்டியிருப்பார்கள். எனவே, இது ஊட்டுறு பச்சை இருக்கும் பகுதி சிவப்பு நிறம் உடையதாக இருக்கும். இவ்வாறாகச் சிவப்புத்தோல் போர்த்த யாழ் எனக் கொள்ளலாம் என்கிறார் புலவர். வடிவத்தைக் குறிப்பதால் மெய் உவமை.

மருத நிலக்காட்சி

சம்பங்கோரையின் மிகச்சிறிய காய்களில் தோன்றும் தாதுக்கள் அடித்துக்கொண்ட பொன்னை உரைத்துப் பார்க்கும் கல்லில் காணப்படும் பொன் துகள்கள் போல் இருக்கின்றன.. எனும் உவமை காணப்படுகிறது.

நெல் வயல்களுக்குள் வேலை செய்யும் உழவர்களைப் பற்றிய ஒரு வருணனை இது.

பொன்காண் கட்டளை கடுப்ப

பெரும் -220

**பொன்காண் கட்டளை கடுப்பக் கண்பின்
புன்காய்ச் சுண்ணம் புடைத்த மார்பின்**

பெரும் -220-221

பொன்னை உரைத்துக் காணும் கட்டளைக் கல்லை ஒப்ப, சம்பங்கோரையின் மிகச்சிறிய காய்களில்

தோன்றும் தாதுக்கள் அடித்துக்கொண்ட மார்பினையும் என்பது இதன் பொருள்.

சம்பங்கோரை எனபது ஒரு வகைப் புல். வயலோர வெளிகளில் மார்பளவு வளர்ந்திருக்கும். புல்லின் நுனியில் பொன்னிற வண்ணத்தில் பூந்தாதுகள் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும். உழவர்கள் வயலுக்கடுத்த பகுதிகளில் பூத்துக்கிடக்கும் முள்ளிப்பூக்களைப் பறித்து, பஞ்சாயக் கோரையினின்றும் பெறப்பட்ட நாரால் அவற்றைத் தொடுத்துத் தலையில் சூடிக்கொள்கின்றனர். இவ்வாறு செய்யுங்கால் அவர்கள் அங்கு வளர்ந்து கிடக்கும் சம்பங்கோரைகளை விலக்கிக்கொண்டு செல்கின்றனர்.

அப்போது, அந்தக் கோரைகளின் மேல் மிகச் சிறியதாகக் காய்த்திருக்கும் காய்களையும் அவற்றின் மீது ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் பூந்தாதுக்களையும் உரசிக்கொண்டு செல்வதால், அக் கோரைகள் அவர்களின் மார்பில் வந்து மோதுகின்றன. அப்போது அவர்களின் மார்பில் பூந்தாதுக்கள் வியர்வையில் ஒட்டிக் கொள்கின்றன. இரும்புத் தகடு போன்ற அவர்களின் மேனியில் படர்ந்து கிடக்கும் இந்தப் பொன்னிறத் தாதுக்கள், பொன்னை உரைத்துப் பார்க்கும் கல்லில் காணப்படும் பொன் துகள்கள் போல் இருக்கின்றன என்கிறார் புலவர்.

உரு உவமை

ஒரு பொருளின் நிறம் அல்லது உணர்வு சார்ந்த தன்மை குறித்துக் கூறப்படும் உவமொள உரு உவமையாகும். பெரும்பாணாற்றுப்படையில் பல இடங்களில் இவ்வுவமை கையாளப்பட்டுள்ளது.

“கருஇருந்து அன்ன கண்கூடு செறிதுளை” என்ற வரியானது - நண்டின் கண்களின் வடிவத்தை பசும்பூவின் கண்களோடு ஒப்பிடுவது உருவுவமையாகக் கொள்ளலாம்.

கருஇருந்து அன்ன கண்கூடு செறிதுளை

பெரும் -8

**பரி அரைக் கழுகின் பாளை அம் பசும் பூ
கருஇருந்து அன்ன கண்கூடு செறிதுளை**

பெரும் -8

பருத்த அடிமரத்தையுடைய கழுகின் பாளையாகிய அழகிய பசிய பூ விரியாமல் கருவாய் இருந்ததைப் போன்ற இரண்டு பக்கத்துக் கண்களும் சேர்ந்த செறிவான துளை என்பது இதன் பொருள்.

யாழின் குடத்திற்கு வட்ட வடிவிலான மேற்பகுதி உண்டு. பத்தரைத் (குடத்தைத்) தோலினால் மூடி, அதன் வாயைத் தைப்பதற்காகத் துளையிட்டு ஆணியினால் முடுக்குவார்கள். வரிசையாக இருக்கும் அந்தத் துளைகள் நண்டின் கண்களைப் போன்று இருப்பதாகப் பெரும்பாணாற்றுப்படையில் கூறப்பட்டுள்ளது. பெரும்பாணாற்றுப்படையின் ஆசிரியரான கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனாரோ அத்துளைகள் பாக்கு மரத்தின் பாளை கருவாக மாற்றம் பெற்ற நிலையில் உள்ளது போல் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்.

திரள்தோள் மடந்தை.... குறும்தொடி என்பது உருவுவமையாக் கொண்டுள்ளது.

நெடும்பணைத் திரள்தோள் மடந்தை முன்கை

குறும்தொடி ஏய்க்கும் மெலிந்துவீங்கு திவவின்

பெரும்-12-13

இங்கே இரண்டு உவமைகள் உள்ளன. நீண்ட மூங்கில் போன்ற திரண்ட தோளினையுடைய பெண்ணின் முன்கையில் உள்ள குறிய தொடியைப் போன்ற, நெகிழ்ந்தும் இறுகியும் உள்ள வார்க்கட்டினையும் என்பது இதன் பொருள்.

பணைத்தோள் என்பதே முதல் உவமை. இது உவமைத்தொகை. போன்ற என்ற உவம உருபு இங்குத் தொக்கி நிற்கிறது. இங்குப் பணை என்பது மூங்கில் என்ற பொருள் தரும். மூங்கில் போல் பருத்த தோள்கள் என்று மூங்கிலின் பருமைக்கு உவமம் கூறப்பட்டதால் திரள்தோள் என்று குறிப்பாக அதனைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார் புலவர்.

தொடி என்பது மகளிர் கையில் அணியும் அணி. இதை முன்கையில் அணிந்தால் வளையல் என்றும், தோளுக்குச் சற்றுக் கீழே அணிந்தால் வந்திகை என்றும் அழைப்பர். இங்கே

புலவர் முன்கைக் குறும்பொடி என்று அழுத்தமாகக் குறிப்பிடுவதால் இது வளையல்தான். வளையலைக் கையில் பொதுவாக முன்னும் பின்னும் நகர்வது போல் தளர்வாக அணிவார்கள். இங்கே புலவர் குறும்பொடி என்கிறார். இது சிறிய வளையல். எனவே, கையில் இறுக்கமாகக் கவ்விப்பிடிப்பது போல் அணியப்பட்ட வளையல் என்றாகிறது. கவ்விப்பிடித்திருப்பதால் கையின் அந்தப் பகுதி இறுக்கப்பட்டு, சற்றுப் பள்ளமாக இருக்கும். எனவே, வளையலை ஒட்டி அடுத்து, சதைப் பிதுக்கமாக இருக்கும். இதனையே மெலிந்து வீங்கு திவவு என்கிறார் புலவர். திவவு என்பது சுற்றிக்கட்டப்படும் கட்டு.

தொடர்ந்துவரும் பாடலில்,

மணிவார்ந்து அன்ன மாஇரு மருப்பின் என்பது உருவவமையாக் கொண்டுள்ளது.

மணிவார்ந்து அன்ன மாஇரு மருப்பின்

பெரும். 14

நீலமணியை ஒழுகவிட்டது போன்ற கரிய பெரிய கொம்பு என்பது இதன் பொருள்.

புலவர் குறிப்பிடும் யாழின் கொம்பு கருநீல நிறம் உடையது என்பதையே, மணியை உருக்கி ஒழுகவிட்டதைப் போன்ற மருப்பு என்கிறார் புலவர். மணி என்பது நீலமணி.

பொன்வார்ந்து அன்ன புரிஅடங்கு நரம்பின்

பெரும். 15

பொன்னை உருக்கிக் கம்பியாய் வார்த்தது போன்ற முறுக்கடங்கின நரம்பு என்பது இதன் பொருள்.

அக்காலத்திய யாழ்களில் உலோகக் கம்பிகள் பொருத்தப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. விலங்குகளின் நரம்புகள்தான் பொருத்தப்பட்டன. பொதுவாக விலங்குகளின் நரம்புகள் முறுக்கேறியவாறு இருக்கும். அதனைச் சீர்செய்த பின்னரே அது யாழில் பொருத்தப்படும். அப்படிப்பட்ட நரம்பு சீராக இருப்பதை இவ்வாறு புலவர் குறிப்பிடுகிறார். அணிகலன்கள் செய்வதற்காகப் பொன்னை உருக்கிக் கம்பியாக வார்ப்பார்கள். அந்தக் கம்பி, முறுக்குகள் ஏதுமின்றிச் சீராக இருக்கும். யாழின் நரம்பும், பொன்கம்பி போன்றே சீராக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட இவ்வுவமை ஆளப்பட்டுள்ளது.

பாலை நிலத்துக் காணவர் வேட்டை

முள் மத்தியில் விரிந்து இருக்கின்ற தாமரை, மென்மையான இதழ்கள், மற்றும் நகராமல் அமைதியாக இருக்கின்ற முயல் ஆகியவற்றோடு ஒப்பிடப்படுகின்றன.

பாலை நில எயினர்கள் தங்கள் உணவுக்கு என்னவெல்லாம் செய்கிறார்கள்? இரவில் காட்டுப்பன்றியை வேட்டையாடச் சென்றவர்கள், பகலில் முயல்வேட்டைக்குக் கிளம்புகிறார்கள்.

முள்அரைத் தாமரை புல்திழ் புரையும்

பெரும். 114

முள்அரைத் தாமரை புல்திழ் புரையும்

நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல் போக்குஅற வளைஇ பெரும். 114-115

முள் இருக்கும் தண்டு உடைய தாமரையின் புறவிதழை ஒக்கும் நீண்ட காதுகளைக்கொண்ட சிறிய முயல்களை வேறு போக்கிடம் இல்லாதவாறு வளைத்துப் பிடித்து என்பது இதன் பொருள்.

நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல் என்கிற தொடரில் உள்ள முரண் சுவையும் சிறுசுளைப் பெரும்பழம் கடுப்ப – (பெரும் 78) என்பதும் புல் என்பது நிலையில் தாழ்ந்த அல்லது சிறிய என்ற பொருள்படும். புல் இதழ் என்பது தாமரை மலர்களின் புற இதழ்களைக் குறிக்கும். தாமரையின் புற இதழ்கள் மலரினின்றும் வெளிவந்து சிறிதளவு தொங்கிக் கொண்டிருக்கும். சில முயல்களின் காதுகள் நீண்டு, மேல் முனையில் சிறிதளவு மடங்கி இருக்கும். அதன் காதுக்குத் தாமரையின் புல்லிய இதழ்களே உவமை என்கிறார் புலவர். புல்லிய என்பதனைச் சிறிய என்ற பொருளிலும் கொள்ளலாம்.

திரிவெஃகா சிறப்பு

காந்தள்அம் சிலம்பில் களிறுபடிந்து ஆங்கு - யானையின் தோற்றத்தை ஓர் அழகிய சிலம்புடன் ஒப்பிடுகிறார்.

பல ஊர்களைக் கடந்த பாணன் குடும்பம் இப்போது காஞ்சிபுரத்திற்கு அருகில் உள்ள திருவெஃகா என்ற ஊரை அடைகின்றனர். அங்கு பள்ளி கொண்டிருக்கும் பெருமானைப் பற்றிய வருணனை இது.

காந்தள்அம் சிலம்பில் களிறுபடிந்து ஆங்கு

பெரும் - 372

காந்தள்அம் சிலம்பில் களிறுபடிந்து ஆங்கு
பாம்பு அணைப் பள்ளி அமர்ந்தோன் ஆங்கண்

பெரும் - 371-373

நீண்ட பூங்கொத்துக்களைக் கொண்ட காந்தளையுடைய அழகிய பக்கமலையில் யானை கிடந்தாற் போன்று பாம்பணையாகிய படுக்கையில் துயில் கொண்டோனுடைய திருவெஃகாவிடத்து என்பது இதன் பொருள்.

நீண்ட கொத்துக்களையுடைய காந்தள் மலர்கள் செறிந்து கிடக்கும் மலைச் சரிவு, ஆயிரம் தலை கொண்ட ஆதிசேடன் என்னும் பாம்புக்கு உவமை. பாம்பு தன் தலைகளை உயர்த்தி, படம் விரித்து நிற்கும் காட்சி காந்தள் மலர்கள் மலர்ந்து நிற்பது போல் இருக்கிறது என்கிறார் புலவர்.

பயன் உவமை

பாணனது வறுமை

பயன் பற்றி கூறும் உவமை பயன் உவமையாகும். பெரும்பாணாற்றுப்படையில் பல இடங்களில் இவ்வுவமை கையாளப்பட்டுள்ளது.

பழுமரம் தேரும் பறவை போல - இரவலர்களைப் பறவைக்கு ஒப்பிடுகின்றனர்.

வறுமை தாங்காது, இரவலரைத் தேடித் தன் குடும்பத்துடன் அலைகிறான் ஒரு பெரும்பாணன். அவன் யாரிடமிருந்தோ பரிசில் பெற்று வரும் வேறொரு பெரும்பாணனைச் சந்திக்கிறான். அந்த வேறொரு பாணன் முன்னவனை இவ்வாறு விளிக்கிறான்.

பழுமரம் தேரும் பறவை போல

பெரும். 20

பொழிமழை துறந்த புகைவேய் குன்றத்துப்
பழுமரம் தேரும் பறவை போல
கல்லென் சுற்றமொடு கால்கிளர்ந்து திரிதரும்
புல்லென் யாக்கை புலவவாய் பாண

பெரும். 19-22

பொழியும் மழை புறக்கணித்த, நிலத்தில் எழுந்த ஆவி சூழ்ந்த மலையிலுள்ள, பழுத்த மரத்தைத் தேடித் திரியும் பறவைகளைப் போல, அழுகின்ற சுற்றத்துடன் கால் போன வழியே செல்லும் பொலிவழிந்த உடம்பினையும் புலவு நாளும் வாயினையுமுடைய பாணனே என்பது இதன் பொருள்.

இங்கு புகை என்பது அனல். இந்த அனல் புகையாய் எழுந்து, குன்றுகளின் உச்சியில் கூரைபோல் வேய்ந்திருக்கிறது என்கிறார் புலவர். மழை துறந்த குன்றத்தில் மரம் செடிகளெல்லாம் வாடிப்போயிற்று. இலைகள் கூட இல்லாத மரங்களில் பழம் எப்படிக் கிடைக்கும்?. அப்படிப்பட்ட குன்றத்து மரத்தில் வாழும் பறவை, அதனைத் துறந்து, பழுத்த மரங்கள் வேறு எங்காகிலும் உள்ளனவா என்று தேடி அலைவதைப் போல, வறுமையில் வாடிய பாணன், தன் ஊரை விட்டுக் கிளம்பி, பரிசில் தரும் நல்ல இரவலர்களைத் தேடிக் கிளம்பிவிட்டான்.

பொழிமழை துறந்த புகைவேய் குன்றத்தில் பழுமரம் ஏது? எனவே, பொழிமழை துறந்த புகைவேய் குன்றத்துப் பறவை போல என்று இதனைப் பறவைக்கு அடையாகக் கொள்ள வேண்டும்.

இது பாணனின் வறிய நிலைக்கும் ஓர் உவமையாகிறது. இப்படிப்பட்ட பறவை பழுமரம் தேடி அலைவதைப் போல அந்த வறிய பாணனும் தன்னைக் காக்கும் புரவரைத் தேடியலைவதாக அந்த பிரிதொரு பாணன் குறிப்பிடுகிறான்.

கருவி வானம் துளிசொரிந்து ஆங்கு - கருவி போல துளிகள் சிந்துவதைக் குறிக்கின்றது. இப்பாடல் வரிகளாது பயனுவமையைக் காட்டுகிறது.

அந்த பிரிதொரு புதிய பாணனின் குடும்பமும் முன்னர் வறுமையில் உழன்று கிடந்தனர். அந்தப் பாணனின் குடும்பம், காஞ்சி மன்னன் தொண்டைமான் இளந்திரையனிடம் பரிசில் பெற்ற பின்னர், ஒரே நாளில் செல்வ நிலை அடைந்ததையே ஒரு பொருத்தமான அழகிய உவமையால் விவரிக்கின்றார் ஆசிரியர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்.

கருவி வானம் துளிசொரிந்து ஆங்கு

பெரும். 24

**பெருவறம் கூர்ந்த கானம் கல்லென
கருவி வானம் துளிசொரிந்து ஆங்கு
பழம்பசி கூர்ந்தளம் இரும்பேர் ஒக்கலொடு
வழங்க தவாஅ பெருவளன் எய்தி**

பெரும். 23-26

பெரிய வறட்சி மிக்க கானம் முழுதும் கல்லென்ற ஆரவாரத்தால் நிறையும்படியாகக் கூட்டமான மேகங்கள் மழையைச் சொரிந்தாற் போன்று, நீண்டநாள் பசி மிக்க எம்முடைய கரிய பெரிய சுற்றத்தோடு, பிறருக்குக் கொடுக்கவும் மாளாத பெரிய செல்வத்தைப் பெற்று என்பது இதன் பொருள். கருவி என்பது தொகுதி. இங்கு மேகங்களின் தொகுதி. வறட்சி மிக்க கானம் தாவர வகைகள் எல்லாம் காய்ந்துபோய் தங்கள் இலைகளை உதிர்த்துவிட்டு மொட்டையாய் நிற்கும். அந்த இலைகளும் காய்ந்துபோய் சறுகுகளாய்ப் பரந்திருக்கும். இந்தச் சறுகுகளின் பரப்பில் 'சடசட'வென்று மழைத்துளிகள் விழுந்தால் எழும்பும் கானம் தான் 'கல்'-லென என்கிறார் புலவர் காய்ந்த மண்ணில் விழும் முதல் துளிகள் அந்த மண்ணில் ஒரு புதிய மணத்தைக் கிளப்பும். கிராமத்தார் இதை மழை வாசனை என்பர். வாடிக்கிடந்த பாணர்கள் வந்த பரிசிலால் புதுப் பொலிவு பெறுகிறார்கள். கொட்டுகின்ற மழையால் குண்டு குழிகளெல்லாம் நிறைந்து வழிவது போல், வந்து குவிந்த செல்வத்தை, வாரி மற்றவருக்குக் கொடுத்தும் வற்றாத பெருவளன் என்கிறார் புலவர்.

முடிவுரை

பெரும்பாணாற்றுப்படை ஐந்நூறு பாடல் வரிகளைக் கொண்டது. இப்பாடலில் ஏறக்குறைய எண்பதுக்கு மேலான உவமைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பியர் 36 உவமங்களை நான்கு வகையாக, 'வினை உவமம், பயன் உவமம் மெய் உவமம், உரு உவமம்' என்றும் இந்நான்கு வகையும் அளவு, சுவை, தன்மை, வெம்மை, நன்மை, தீமை, சிறுமை, பெருமை என பொருள்படப் பகுத்துள்ளார். பெரும்பாணாற்றுப்படை பாடல் வரிகளில் உவமம் அப்பாடல் வரிகளைப் படிப்போருக்குக் கவி இன்பத்தில் திளைக்கச் செய்கிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

இளம்பூரணர். (1969). தொல்காப்பியம். தஞ்சாவூர்: கரந்தை புலவர் கல்லூரி.
உ.வே.சா. (1889). பத்துப்பாட்டும் மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும்.
இராசமாணிக்கம். (1970). பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி.
வெள்ளைவாரணன். க. (1985). தொல்காப்பியம்: உவமையியல், உரைவளம்.
சோமாசுந்தரனார். போ. வே. (உரை). (2001). பத்துப்பாட்டு பெரும்பாணாற்றுப்படை.
உருத்திரங்கண்ணனார். (மு. காலம்). பெரும்பாணாற்றுப்படை. பத்துப்பாட்டு தொகுதி. சென்னை: தமிழ்ச்சங்கப் பதிப்பகம்.
சுந்தரம்பிள்ளை, நட. (உரை). (1950). பத்துப்பாட்டு உரை. சென்னை: அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.
கலைமாமணி தீ.மா. நாகராஜன். (2003). பெரும்பாணாற்றுப்படையின் பண்பாட்டு அமைப்புகள். சென்னை: நாகராஜன் பதிப்பகம்.